

כפר גדול

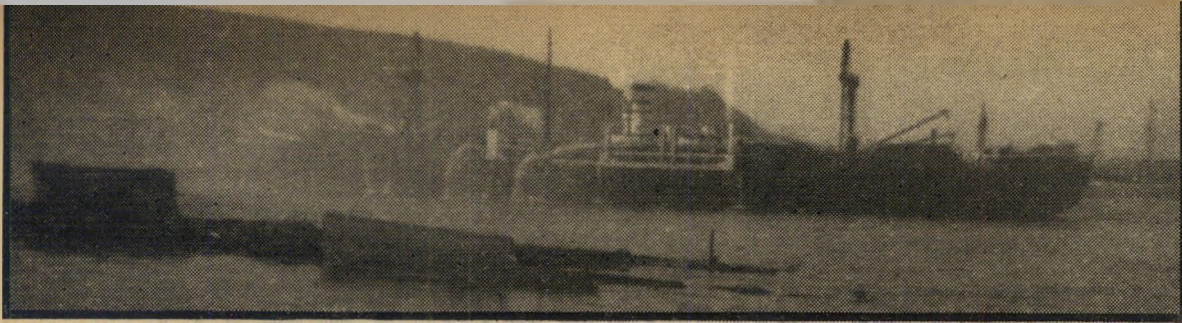
אני מוכן לקבל את דין האחראים על בטחון המדינה, והריני משוכנע כי היה צורך במכתבגד, כפי שהנחית צה"ל על הסורים (העולם הזה 1545), אבל הנימות השחצניות שנשמעו לאחר הפעולה צורמות את האוזן.

היכן נולד הטייס שדמשק נראתה לו כי "כפר ערבי שגדול"? כלום לא בקיבוץ? אז מה הזילזול הזה באחת מעריה היפות של המרחב?

רחמים כהן, סבריה

כל הכבוד

כל הכבוד לטייסי חיל-האוויר!
מנחם הראל, תל-אביב

"א/ק תל-אביב בוכה" - תצלום הקרב עז האוניה בנמל חיפה

לחזור ולשרת

כן פחות - לא פחות (העולם הזה 1544). אבל יש עדיין בעייה ששום עתון לא הזכיר אותה: בעיית הסטודנטים הישראלים הלומדים בחו"ל, והשפעת הפיחות עליהם. אני, כמו מרבית חברי, מקבל הקצבה חודשים בערך של 100-130 דולר לחודש. כלומר: הורי נושאים במעמסה של קרוב ל-400 לירות בחודש. תארו לכם את גודל המכה שתונחת עליהם, במיקרה של פיחות: הם יאלצו להוציא כ-600 לירות בחודש.

בתחילה לא נמצאו מספיק מקומות בארץ, כדי שנוכל ללמוד בהם, ועתה מאיימים לגשל אותנו גם מספסל הלימודים בחו"ל. אנו הרי לומדים במטרה לחזור לישראל ו לשרת המדינה, או למה ייעשה לנו עתל כזה? דויד נוישילר, סטודנט, סיני, איטליה

חל שינוי

בשנותיה הראשונות של המדינה חכרה ה- הסתדרות מיגרש בבית-דגון, ומטרה אותו לרשות הקבוצה המקומית של הפועל. נטל האחזקה היה על המועצה המקומית. עבר זמן, וקבוצת הכדורגל של הפועל התפרקה. התושבים חובבי-הספורט לא הת- עניינו בפוליטיקה, והיפנו את אהדתם לקב- צת בית"ר המקומית. ואמנם, אנשי ההסתד- רות לא התנגדו או להעמיד את המיגרש לרשות הבית"רים.

אך כשרסן השלטון במקום נשמש מידי מפלגות המערך, או חל שינוי. לפני ימים ספורים הופיע דחפור, והחל לחרוש במיג- רש. מיד התקבצו תושבים נרגזים, והיה חשש שתפרוץ תיגרה. רק בואה של המשט- רה, שהפסיקה את החרוש, מנע את ה- תיגרה.

עניין דומה מתחולל גם בשטח הבידור. יש אצלנו שלושים בתי-כנסת, אבל אין שום אולם קולנועי. ישנו אולם השייך להסתדרות, והוא שימש להקרנת סרטים, אך שוב, לאחר הכישלון בבחירות, נגעו עסקני המערך מן המקרין לעשות את עבודתו, כרגיל.

בין הטרגדיה החיאט-נאמית, שהיא נוראית כשלעצמה, לבין השואה שפקדה את העם היהודי בשנות מלחמת העולם השנייה. ש. ה., רחובות

ישן וגם חדש

כאזרח בעל עמדה מכובדת, שהשתתף לפני 15 שנה בשביתת הימאים הגדולה, אני יכול להעיד כי בסיפור הקטן שלכם (העולם הזה 1545), כללתם כמה גילויים שהיו בבחינת סוד עד עצם היום הזה.

לא האזרחים הרגילים, ואף לא חלק מן הימאים של אותה תקופה, לא ידעו כלל מה בדיוק התרחש מאחורי הקלעים של אן. אולם לפי מיטב ידיעתי קיימות פה ושם גם תמונות שעדיין לא התפרסמו, וגם בהן יש משום גילוי ציבורי ועתונאי כאחד. למה לא דאגתם להראות אותן?

א. מ., תל-אביב

גם מארגני כנס הימאים, לזכר 15 שנה לשביתתה, גילו כי החומר הכתוב והמצולם שבידיהם אינו מלא. תמונות ותעודות מאר- תה תקופה מצויות עדיין בידי אנשים פר- טיים, ואין ארכיון מלא בנושא זה. העולם הזה מפרסם כאן לראשונה תצלום של ה- אונייה תל-אביב, בעת הקרב הגדול, כש- ניסתה המשטרה לכבוש אותה. על גב ה- תמונה רשם הצלם כי האונייה בוכה. כוונתו לעטן הצופרים, שהזעיקו את תושבי חיפה, ולסילוני המים שהותזו בעד המאבק. הם נראים בבירור בתצלום הישן.

הכל

ביקורו של הפילוסוף הצרפתי הנודע, ז'אן-פול סארטר, הוכיח עד כמה עמוקה ויסודית היא הבצורת המשבתית-אידיאול- וגית-פוליטית השוררת בארצנו. הורע שורע האורח יכמוש, מחוסר תנאים מתאימים להתפתחותו. בביקורו החמצנו דבר יקר. וחבל. אריה אבינימרוד, חיפה

ועתה התחדשו ימינו כקדם, ובמקום פדאיון יש אל-פתח. עתה מבשרים לנו שהמכות האדירות של חיל-האוויר ישקטו את ה- גבול, והנה חבלנים חדשים צצים בלילה. האם יש לצפות לעוד סיבוב, שלאחריו יבוא עוד סיבוב ועוד סיבוב? או, אולי כדאי

מכתב השבוע

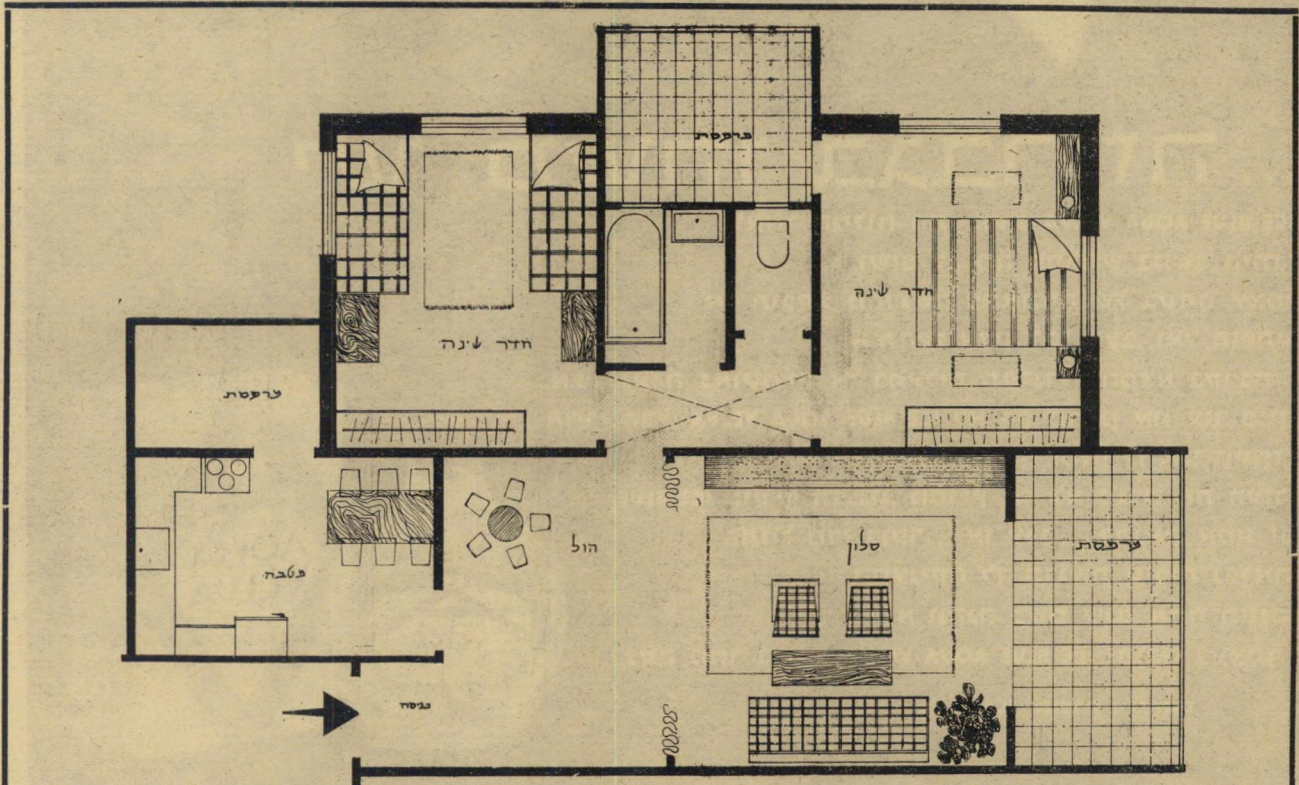
אני לא זוכר לא ימנתי
הימנתי אני, לכן לא לא ג'י ולא ג'מל
כ' - אס
25 ג'מל
ונלס הוגל סוכסס בעטן הלא' לכן
שוא
אך
יוסף גבעון

בתצלום: קטע ממכתבו של יוסף גבעון, המכונה גם יוסף ג'י, או יוסף גוטמן, המסביר מה שמו ומה נתינותו האמיתיים.

דרכים חדשות

כדאי להיזכר קצת בעבר הלא-רחוק: כי אמצע שנות החמישים, כשצה"ל ערך את פשיטותיו המפורסמות, הסבירו לנו כי הן יביאו שקט לגבולות. אחר-כך באה מלחמת סיני. בזמן סיני אמרו שהשקט הנה הוא בא,

לחשוב גם על דרכים אחרות, חדשות? יוכבד מלמן, תל-אביב
ההשוואה
אני תקוה כי תצליחו לעורר את עמנו, להזעיק ולהתריע כנגד העחל שנעשה לשני חלקי העם החיאט-נאמי (העולם הזה 1545). אבל אינני יכול לקבל את ההשחאה שלכם

למכירה דירות פאר בנות 3 חדרים

עם הסקה מרכזית

ברח' יחזקאל פינת ישא-ברכה

אפשרות למשכנתא עד 12.000 ל"י

נא לפנות טלפונית 21025 או 23714 ירושלים